

dras, der rotering eller rustning, till följd af ökade kostnader, blifvit synnerligen tryckande. Jag vill derföre föreslå:

att Riksdagen anvisar ett belopp af 200,000 Riksdaler till Kongl. Maj:ts disposition för att, efter grunder som Kongl. Maj:t eger bestämma, användas till lättnad af roterings- och rustningsbesväret.

Stockholm den 30 Januari 1873.

S. Johnson,
från Jönköpings län.

N:o 164.

Af Herr S. Johnson: Med förslag till förändringar i afseende å skjutsningsbesväret.

Vid sistlidne riksdag väckte jag motion, N:o 174, om förhöjning af legan för gästgifveri-, håll- och reservskjuts från 80 öre till 1 R:dr 20 öre per mil i likhet med hvad som medgifvits kronoskjutsskyldige, samt, för vinnande af bifall dertill, anförde hufvudsakligen såsom skäl, att detta besvär var af samma egenskap som grundskatterna, att trycka endast en del jord och afven denna både orättvist och ojemut; att, då kronoskjuts nu så sällan förekomme, sanma ersättning som för denna afven måtte beviljas ifrågavarande skjutsskyldige, der förhållandena icke medgäfvade att åstadkomma entreprenad.

Det tillfälliga Utskott, som behandlade nämnda motion, afstyrkte densamma synnerligast af det skäl, att fråga blifvit väckt och låg under behandling i Stats-Utskottet om att staten skulle öfvertaga hela skjutsningsbesväret. Som bekant är vann detta förslag icke Riksdagens odelade bifall, hvarför frågan förföll.

I anledning

I anledning här af vågar jag ånyo framkomma med samma fråga, fastän i något förändrad form. Utom de här ofvan åberopade skäl, torde få anföras penningens fallande i värde till följd af arbetets, egendomens och förnödenhetsartiklarnes alltjemt stegrade förhållande till detsamma. Dessutom torde den af Regeringen föreslagna lindring i kronobrefbäringen och deraf föranledda lättnad för en del hemman äfven berättiga att göra något för dem som äro underkastade skjutsningsbesväret.

Den lega, som nu bestås de skjutskyldige, är icke tillräcklig att aflöna den person, som måste medfölja den resande, hvaraf det torde lätt inses, att uppoffringen icke är af så obetydlig beskaffenhet. Det torde äfven vara temligen klart, att, med nu stegrade prisförhållanden, den hittills bestämda legan, der entreprenader finnas, är alldeles otillräcklig, hvarför följderna blir att staten med icke obetydliga summor får mellankomma.

Jag kan icke inse att ett höjande af skjutslegan till ett efter förhållandena rättvist och lämpligt belopp bör hindra eller inverka på ett möjligtvis blifvande fullständigt ordnande af skjutsväsendet.

Såsom princip torde således vara och förblifva riktigast att *den resande själf betalar hela skjutsen*, men för att priset ej skall uppdrivas till en onaturlig höjd, der ogynsamma förhållanden för skjutsningens öfverlåtande på entreprenad förefinnas, torde ändå ett maximipris böra bestämmas, men detta så högt att, efter all anledning, statens mellankomst sällan skall behöfva tagas i anspråk.

På grund af hvad jag sålunda andragit, vågar jag vördsamt föreslå:

att den högsta skjutslegan, der entreprenad inrättas, bestämmas till 2 R:dr per häst och per mil; att, der entreprenad för detta pris, i förening med de skjutsningsskyldiges bidrag på sätt nu är stadgadt, ej kan åstadkommas, statsbidrag må de skjutsningsskyldige tillkomma, samt att, der entreprenad ej kan åvägabringas utan dessas oskäligen betungande, legan under sådana förhållanden för gästgifveri-, håll- och reservskjuts höjes till En R:dr 20 öre.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

S. Johnson,
från Jönköpings län.